

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 28 września 1883.

148.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 17 września 1883, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych,

w przedmiocie oznaczenia rodzajów przemysłu rękodzielniczego.

Na zasadzie §fu 1, ustęp 2 ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, następujące rodzaje przemysłu z ograniczeniami w ustępie 3 §fu 1go podanemi, oznacza się jako rękodziela; są niemi rzemiosła:

1. bednarzów;	11. kotlarzów;
2. białyoskórników;	12. koszykarzów;
3. blacharzów;	13. kowali sprzętowych, nożowników;
4. cukierników, wyrabiających cukry i placki;	14. kowali wozowych;
5. dacharzów, dachówkowe i łupkowe dachy układających;	15. krawców;
6. fryzyerów, golarzów, perukarzów;	16. kuśnierzów;
7. garbarzów;	17. malarzów pokojowych;
8. grzebieniarzów, wachlarzowników, snycerzy kości;	18. mechaników (do wyrobów subtelnych) i optyków;
9. kalętników, rymarzów, bicze i szory wyrabiających, siodlarzów, czapników;	19. mosiążników i bronzowników;
10. kapeluszników;	20. muzyczne instrumenta wyrabiających (fortepiany, organy, harmoniki; instrumenta blaszane; flety, klarнетy, fagoty, oboje, skrzypce, basetle; gitary, cytry itd.);
	21. odlewników metalu i konwisarzy;

22. oprawiaczy książek; puzderników, galanterników skórznych, pudełka-	35. stolarzów;
rzy;	36. szczotkarzów;
23. parasolników;	37. szewców;
24. pasamonników;	38. szklearzów;
25. piekarzów;	39. ślusarzów;
26. piernikarzów i woskobójników;	40. tapicerów;
27. platerowników;	41. tokarzów, rzeźbiarzów wyrobów z morskiej pianki, fajkarzów;
28. pokostników i lakierników;	42. wędliniarzów;
29. pozłotników;	43. zdunów;
30. rękawiczników i bandażystów;	44. zegarmistrzów;
31. rzeźników;	45. złotarzów, wyklepujących srebro i inne metale;
32. siodlarzów powozowych;	46. złotników, srebrowników, klejnotników.
33. sitarzów i wyrabiających kraty;	
34. stelmachów;	

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy jednocześnie z przerzeczoną ustawą.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

149.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 17 września 1883, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych,

stanowiące, ile lat ten, który stara się o przemysł ręcodzielniczy, pracować winien jako uczeń i jako pomocnik w tym samym przemyśle lub podobnym zakładzie fabrycznym.

Na zasadzie §fu 14go ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, stanowi się co następuje:

Ażeby starający się o przemysł ręcodzielniczy mógł go rozpocząć i samodzielnie wykonywać, winien stósownie do przepisów §fu 14go ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) udowodnić, że w tym samym przemyśle lub podobnym zakładzie fabrycznym pracował jako uczeń i jako pomocnik.

Czas nauki wynosić powinien nie mniej jak dwa lata a nie więcej jak cztery lata.

W tych granicach służy zgromadzeniom stowarzyszeń, stósownie do §fu 119 b), ustęp f) ustawy powyższej prawo wydania w tej miejscowości uchwał, które w statucie stowarzyszenia winny być zamieszczone.

Gdzie i o ileby zgromadzenia stowarzyszeń uchwał takich nie wydały, oznaczenie ilości lat nauki w granicach powyższych będzie przedmiotem dobrowolnej umowy.

Jako pomocnik (a według okoliczności jako robotnik fabryczny) pracować trzeba najmniej dwa lata.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy jednocześnie z przerzeczoną ustawą.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

150.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 17 września 1883, wydane w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświecenia, w przedmiocie oznaczenia zakładów przemysłowo-naukowych, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłu ręcodzielniczego (rzemiosła).

Na zasadzie §fu 14go ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, zestawia się dla rodzajów przemysłu ręcodzielniczego, poniżej wyszczególnionych, spis zakładów przemysłowo-naukowych, których świadectwa, potwierdzające skończenie z dobrym skutkiem kursów w tychże zakładach, uprawniają do rozpoczęcia i wykonywania samodzielnie odpowiedniego przemysłu ręcodzielniczego:

1. dla przemysłu tokarskiego:
świadectwo szkół zawodowych dla przemysłu drzewnego: w Kralikach, Tachowie, Rivie, Międzyrzeczu wołoskiem, Zakopanem i Chrudimie, tądzież oddziałów zawodowych dla przemysłu drzewnego w szkołach przemysłowych rządowych w Gradcu i Innsbrucku i świadectwo szkoły zawodowej techniczno-przemysłowej lwowskiej;
2. dla rzemiosła bednarskiego:
świadectwo szkoły zawodowej w Bergreichenstein;
3. dla rzemiosła kowali sprzętowych, nożowników:
świadectwo szkół zawodowych w Celowcu, Kralowem Hradcu, Chomutowie i Steyrze, jakież szkoły zawodowej machino-technicznej w szkole przemysłowej rządowej w Pradze;
4. dla rzemiosła szklarskiego:
świadectwo szkół zawodowych w Borze i Kamiennej Szenawie;
5. dla rzemiosła mosiężników i bronziowników:
świadectwo szkół zawodowych w Borze, Kamiennej Szenawie, Jabłońcu, jakież szkoły złotniczej w Pradze;
6. dla rzemiosła złotników, srebrowników i klejnotników:
świadectwo szkoły złotniczej w Pradze i szkoły cyzelowania w szkole techniczno-przemysłowej muzeum austriackiego sztuk i przemysłu w Wiedniu;
7. dla rzemiosła zdunów:
świadectwo szkół zawodowych w Cieplicach, Deeczynie, Znojmie i szkole zawodowej sztuk i rzemiosł w szkole przemysłowej rządowej w Gradcu;
8. dla rzemiosła kotlarskiego:
świadectwo szkół zawodowych w Celowcu i Chomutowie, jakież szkoły zawodowej machino-technicznej w szkole przemysłowej rządowej w Pradze;
9. dla rzemiosła ślusarskiego:
świadectwo szkół zawodowych w Celowcu, Kralowem Hradcu i Chomutowie, jakież szkoły zawodowej machino-technicznej w szkole przemysłowej rządowej w Pradze;
10. dla rzemiosła stolarskiego:
świadectwo szkół zawodowych w Kralikach, Halleinie, Hallsztadzie, Kinžbergu, Mariannie, Belaku, Międzyrzeczu wołoskiem, Wolarach, Wolfsbergu, Zakopanem, Chrudimi, Rivie, Brucku n. M., jakież szkół zawodowych dla przemysłu drzewnego w szkołach przemysłowych rządowych w Gradcu, Salzburgu i Innsbrucku i szkoły zawodowej techniczno-przemysłowej we

Lwowie, na koniec świadectwo niższej szkoły zawodowej z kursów wyłącznych dla stolarstwa sprzętowego i budowlanego w muzeum technologiczno-przemysłowem w Wiedniu;

11. dla rzemiosła zegarmistrzowskiego:

świadectwo szkoły zawodowej w Karlsteinie;

12. dla rzemiosła stelmachów:

świadectwo szkoły zawodowej w Bergreichensteinie.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy jednocześnie z przerzeczoną ustawą.

Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister wyznań i oświecenia.

Conrad r. w.

Pino r. w.

151.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 17 września 1883, wyданie w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych,

w przedmiocie dowodu „szczególnego uzdolnienia” do rozpoczęcia rodzajów przemysłu konsensowego, wzmiankowanych w § 15ym ustawie 1, 2, 5, 7, 8, 10, 11, 14, 17 18, 20 i 21 ustawy z dnia 15 czerwca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową.

Na zasadzie §§. 15 i 23 ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), rozporządza się w przedmiocie udowadniania szczególnego uzdolnienia do wymienionych poniżej rodzajów przemysłu, co następuje:

I. Drukarstwo.

Starający się o konsens do jednego z rodzajów przemysłu w §. 15 ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39) pod 1 i 2 wzmiankowanych, udowodnić muszą Władzy przemysłowej, iż mają wykształcenie ogólne, do wykonywania przemysłu wystarczające a gdy chodzi o rodzaje przemysłu, których przedmiotem jest rozmnożenie sposobem mechanicznym lub chemicznym tworów literackich lub artystycznych, także dostateczne uzdolnienie zawodowe a to przez dołączenie świadectwa pracy kilkuletniej w tej właśnie gałęzi przemysłu. Ten ostatni dowód można zastąpić złożeniem świadectwa, potwierdzającego skończenie z dobrym skutkiem kursów w odpowiednim zakładzie przemysłowo-naukowym.

2. Flisactwo.

Starający się o konsens do przemysłu flisackiego, to jest osoby, które chcą trudnić się prowadzeniem statków żaglowych lub wiosłowych na wodach śródlądowych jako swoim przemysłem, udowodnić winni potrzebną praktyczną znajomość rzeczy i swoje zalety.

O ile dla niektórych wód istnieją osobne przepisy, onychże trzymać się należy w tej mierze.

3. Kominiarze.

Starający się o konsens do kominiarstwa, udowodnić winni Władzy przemysłowej złożeniem świadectwa nauki, że wyuczyli się porządnie swego przemysłu a złożeniem świadectwa pracy, że przez rzeczywiście pracę w tym przemyśle nabyli praktycznego uzdolnienia.

4. Przemysł czyszczenia kanałów.

Starający się o konsens do przemysłu czyszczenia kanałów, udowodnić winni Władzy przemysłowej złożeniem świadectwa pracy, że przez rzeczywistą pracę w swoim przemyśle nabyli praktycznego uzdolnienia.

5. Wyrób i sprzedaż broni i amunicji.

Starający się o konsens do wyrobu i sprzedaży broni i amunicji, udowodnić winni Władzy przemysłowej dostateczne zawodowe uzdolnienie, oparte na znajomości rzeczy, nabytej w szkołach zawodowych lub przez praktyczną pracę w przemyśle, a to złożeniem świadectwa odpowiedniej szkoły zawodowej lub świadectwa pracy.

Gdy chodzi o konsens do wyrabiania i sprzedaży broni palnej, starający się, który na dowód uzdolnienia nie składa świadectwa odpowiedniej szkoły zawodowej, winien nadto złożeniem świadectwa nauki udowodnić, że się wyuczył po razzie swego przemysłu.

6. Wyrób i sprzedaż materiałów pyrotechnicznych, przedmiotów pyrotechnicznych i przetworów wybuchowych wszelkiego rodzaju.

Starający się o konsens do przemysłu wyrabiania i sprzedaży materiałów pyrotechnicznych i przedmiotów pyrotechnicznych, winni wykazać Władzy przemysłowej potrzebną znajomość pyrotechniki przez udowodnienie poprzedniej pracy w tym przemyśle lub nabycia wiadomości chemiczno-technicznych swego zawodu.

Starający się o konsens do wyrobu przetworów wybuchowych, udowodnić mają szczególnie uzdolnienie, stósownie do rozporządzenia ministeryjnego z dnia 2 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 68).

7. Wyrób trucizn i przyrządzań materiałów i przetworów przeznaczonych do użytku lekarskiego, jakież sprzedaż tych przedmiotów, o ile nie jest zastrzeżona wyłącznie aptekarzom; tudzież wybór i sprzedaż wód lekarskich sztucznych.

Starający się o konsens do wyrobu trucizn, do przyrządzań materiałów i przetworów, przeznaczonych na użytk lekarski, jakież do wyrobu wód lekarskich sztucznych, winni udowodnić, że w zakładzie naukowym technicznym albo w instytucie chemicznym, nabyli wiadomości z chemii, potrzebnych do wykonywania zamierzonego przemysłu a przez pracę najmniej dwuletnią w laboratoryum chemicznem lub w zakładzie przemysłowym, który zajmuje się tem samem, co ma być przedmiotem upoważnienia, przyswoili sobie potrzebną do tego biegłość.

Starający się o konsens do przedawania trucizn, wymienionych w § 1ym rozporządzenia ministeryjnego z dnia 21 kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60), udowodnić mają potrzebne uzdolnienie szczególnie, stósownie do § 2go rzeczonego rozporządzenia.

Od starających się o konsens do przedawania materiałów i przetworów wyrabianych do celów lekarskich, tudzież do przedawania wód lekarskich sztucznych, o ile sprzedaż tych wyrobów nie jest zastrzeżona aptekarzom, nie będzie wymagany dowód szczególnego uzdolnienia.

8. Zaprowadzanie gazociągów i urządzeń do oświetlania wodociągów.

Starający się o konsens do zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów, to jest o uzyskanie konsensu na instalatorów gazociągów i wodociągów, winni udowodnić:

1. że wyuczyli się przemysłu mechaników lub ślusarskiego albo blacharskiego i

2. że przez cztery lata zajmowali się pracami instalacyjnymi w zakresie swego zawodu.

Gdy jednak ubiegający się mogą udowodnić potrzebne wykształcenie techniczno naukowe, dostatecznym jest udowodnienie, jako przez dwa lata pracowali praktycznie w tym właśnie przemyśle instalacyjnym.

We względzie dowodu szczególnego uzdolnienia do urządzania w sposobie przemysłu oświetlania za pomocą elektryczności, obowiązuje rozporządzenie ministeryalne z dnia 25 maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 41).

9. Wyrób i reparacja kotłów parowych.

Kto chce trudnić się osobisto wyrobem i naprawą kotłów parowych, lub objąć kierownictwo techniczne tego przemysłu, winien udowodnić Władzy przemysłowej świadectwem szkoły zawodowej technicznej, że nabył odpowiednich wiadomości mechaniczno-technicznych, jakoteż, że już pracował w tym przemyśle.

10. Podkownictwo.

Starający się o konsens do trudnienia się podkownictwem, jako przemysłem, winni złożyć dowód szczególnego uzdolnienia, stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 100).

II. Wytepianie szczurów, myszy itd. środkami zawierającymi trucizny.

Kandydaci do przemysłu wytępiania szczurów, myszy, szkodliwych owadów itp. środkami zawierającymi trucizny, winni udowodnić Władzy przemysłowej niezbędną znajomość rzeczy.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocą jednocześnie z ustawą z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39).

Taaffe r. w.

Pino r. w.

152.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17 września 1883,

tyczące się rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznimi rodzajami przemysłu.

Na zasadzie trzeciego ustępu §su 54 ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, rozporządza się we względzie rozgraniczenia uprawnień między aptekami a handlami materyałów i innymi stycznimi rodzajami przemysłu, co następuje:

§. 1.

Przyrządanie i sprzedaż lekarstw wszelkiego rodzaju i postaci według recepty lekarskiej zastrzeżone jest wyłącznie aptekarzom.

Lekarstw zrobionych podług recepty, której w aptece niema i której przeto nie można lekarzom okazać, lub podług recepty, z której nie można poznać dokładnie ilości i jakości składników, nie wolno w ogóle nigdzie a więc i w aptekach trzymać na sprzedaż lub sprzedawać.

§. 2.

Trzymanie na sprzedaż i przedawanie przetworów farmaceutycznych, zrobionych czy to według przepisów, zawartych w austriackiej książce aptekarskiej (Pharmacopoea austriaca), czy według przepisów aptekarskich innych krajów, dozwolone jest tylko aptekom.

Wyjątek od tego zastrzeżenia stanowią tylko środki dyjetetyczne i kosmetyczne, jakoteż środki do czyszczenia zębów, o ile nie są mięszaninami lekarskimi, tudzież wody lekarskie naturalne i na wzór naturalnych sztucznie przyrządzane, wyroby zdrowe i bandaże chirurgiczne wszelkiego rodzaju. Atoli sztucznie zrobione roczyny soli kopalnych w wodzie, które według jakości zewnętrznej wydają się wodami lekarskimi naturalnemi, nie będąc na wzór tychże zrobione, wolno jednak trzymać na sprzedaż i sprzedawać tylko w aptekach.

§. 3.

Trzymanie na sprzedaż i przedawanie materyałów, tudzież przetworów chemicznych, które używane bywają wyłącznie do celów lekarskich, zastrzeżone jest aptekom.

Przedmioty służące do celów nie tylko lekarskich lecz także technicznych, przypuszcza się do obrotu powszechnego z zastrzeżeniem dopełnienia warunków ustawowych.

§. 4.

Atoli co się tyczy przedmiotów, w §sie 3cim aptekom zastrzeżonych, Władze administracyjne rządowe upoważnione są stosoownie do szczególnych potrzeb i stosunków obszaru administracyjnego za zezwoleniem ministerstw spraw wewnętrznych i handlu sporządzić i ogłosić spisy takich przedmiotów, których trzymanie na sprzedaż i sprzedawanie także w innych handlach będzie dozwolone.

Zarazem zarządzone zostaną owe środki ostrożności, którym przedmioty przypuszczane do powszechnego obrotu, podlegają w drobnej sprzedaży ze względów policyjnych lub zdrowotnych.

Od zamieszczenia w tym spisie wyłączone są wszystkie takie przedmioty, których wydawanie z aptek podlega według przepisu szczególnym ostrożnościom lub ograniczeniom lub co do których słusznie obawiać się należy nadużycia lub wydawania mylnie zamiast nich środków gwałtownie działających.

§. 5.

Ograniczenia obrotu, przepisane w §§. 2 i 3 odnoszą się do drobnej sprzedaży. Postanowienia te nie będą stosoowane do handlu hurtowego między producentami, fabrykantami, kupcami i aptekarzami. We względzie obrotu trucizn, materyałów trucizny zawierających i przetworów zdrowiu szkodliwych, zatrzymują w zupełności moc swoje przepisy rozporządzenia z dnia 21 kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 6.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie kwalifikują się do ukarania podług ustawy karnej powszechnej lub podług przepisów karnych ustawy przemysłowej, karane będą według rozporządzenia ministeryjnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 7.

Z zaprowadzeniem rozporządzenia niniejszego, które nabywa mocy jednocześnie z ustawą z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), tracą moc dotyczająceowe przepisy ustawowe, rozgraniczające prawa sprzedaży między aptekami a handlami materyałów i fabrykami chemicznemi.

Taaffe r. w.**Pino r. w.****153.****Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
30 sierpnia 1883,**

tyczące się przyłączenia gminy Straning do okręgu sądu powiatowego eggenburskiego w Dolnej Austrii.

Na zasadzie ustaw z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62), oddziela się gminę Straning od okręgu sądu powiatowego ravelsbachskiego i obwodowego korneuburgskiego i przyłącza do okręgu sądu powiatowego eggenburskiego a obwodowego kremskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1884.

Pražák r. w.**Sprostowanie..**

W XLI Części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 21 sierpnia 1883, zawierającej pod Nr. 137 rozporządzenie, tyczące się techników leśnych administracji rządowej a mianowicie:

Str. 431, załączka I, uwaga do C, zamiast „Dz. u. p. Nr. 47“, powinno być:
„Dz. u. p. Nr. 49“.